

Politechnika Świętokrzyska w Kielcach
Wydział Budownictwa i Architektury
Katedra Konserwacji Zabytków Architektury i Urbanistyki

ZAŁĄCZNIK NR 5

A U T O R E F E R A T

**do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk
inżynieryjno-technicznych, w dyscyplinie Architektura i Urbanistyka
– opis dorobku i osiągnięć naukowych**

dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek

ORCID: 0000-0002-2929-5610

Wrzesień 2023

SPIS TREŚCI:

- 1. AUTOREFERAT do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych, w dyscyplinie Architektura i Urbanistyka – opis dorobku i osiągnięć naukowych:**
  - 1.1. Dane osobowe.
  - 1.2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe / artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, rok ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.
  - 1.3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu:
    - 1.3.1. Zatrudnienie w jednostkach naukowych / artystycznych.
    - 1.3.2. Zatrudnienie, praktyki i współpraca związane z wykonywaniem zawodu architekta i inne.
- 2. WSKAZANIE I OMÓWIENIE OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO STANOWIĄCE PODSTAWĘ POSTĘPOWANIA HABILITACYJNEGO WYNIKAJĄCE Z ART. 219 UST. 1 PKT. 2 USTAWY Z DNIA 20 LIPCA 2018 R. PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM I NAUCE (DZ. U. Z 2021 R. POZ. 478 Z PÓŹN. ZM.).**
  - 2.1. Monografia naukowa, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2a Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r.
  - 2.2. Omówienie celu naukowego wskazanej monografii naukowej i osiągniętych wyników wraz ze wskazaniem i omówieniem ich ewentualnego wykorzystania.
- 3. Omówienie dorobku i osiągnięć naukowo-badawczych, dydaktycznych, organizacyjnych i twórczych prac zawodowych**
  - 3.1. Działalność naukowo-badawcza, dydaktyczna i organizacyjna przed uzyskaniem stopnia doktora nauk technicznych, w latach 1996-2009.
  - 3.2. Działalność naukowo-badawcza prowadzona po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, w latach 2009-obecnie.
  - 3.3. Działalność dydaktyczna prowadzona po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, w latach 2009-obecnie.
  - 3.4. Działalność organizacyjna prowadzona po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, w latach 2013-obecnie.
  - 3.5. Działalność zawodowa prowadzona po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, w latach 2009-obecnie.

1. AUTOREFERAT do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych, w dyscyplinie Architektura i Urbanistyka – opis dorobku i osiągnięć naukowych

1.1. Dane osobowe:

Imię i nazwisko: **Małgorzata Barbara Doroz-Turek**
Data i miejsce urodzenia: 09.11.1975 r., Kielce
Miejsce pracy:
Politechnika Świętokrzyska
Wydział Budownictwa i Architektury
Katedra Konserwacji Zabytków Architektury i Urbanistyki
ul. Al. Tysiąclecia Państwa Polskiego 7, 25-314 Kielce
email: mdoroz@tu.kielce.pl
Número ORCID: 0000-0002-2929-5610
Stanowisko: adiunkt

1.2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe / artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, rok ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej:

2009 r., 22 kwietnia

Doktor nauk technicznych, w dyscyplinie Architektura i Urbanistyka, w specjalności historia architektury, Nr 5210, nadany uchwałą Rady Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej.

Tytuł rozprawy doktorskiej, pt. „Średniowieczna architektura klasztorna kanoników regularnych św. Augustyna na Śląsku”

Promotor: prof. dr hab. inż. arch. Ewa Łużyniecka
Recenzenci: prof. dr hab. inż. arch. Zbigniew Świechowski
prof. dr hab. inż. arch. Olgierd Czerner

2001 r., 03 grudnia

Magister inżynier architekt, dyplom z wyróżnieniem, Nr 4424/A, Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej, z akredytacją RIBA – Royal Institute of British Architects.

Temat pracy dyplomowej magisterskiej, pt. „Rewaloryzacja zespołu klasztornej popaulińskiego w Pińczowie”

Promotor: prof. dr hab. inż. arch. Zbigniew Białkiewicz
Recenzent: prof. dr hab. inż. arch. Kazimierz Kuśnierz

1996 r., maj

Tytuł – plastyk, w zakresie specjalności – formy użytkowe, ze specjalnością – kamieniarswo artystyczne, Liceum Sztuk Plastycznych w Kielcach.

1.3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu:

1.3.1. Zatrudnienie w jednostkach naukowych / artystycznych:

od X 2021 r. (obecnie)

Adiunkt w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w Katedrze Konserwacji Zabytków Architektury i Urbanistyki, kierownik dr hab. inż. arch. Dariusz Piotrowicz, prof. PŚk, na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach.

od X 2014 do IX 2021 r.

Adiunkt w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w Katedrze Architektury i Urbanistyki, kierownik dr hab. inż. arch. Lucjan Kamionka, prof. PŚk, na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach.

od X 2013 do IX 2014 r.

Asystent w Katedrze Architektury i Urbanistyki, kierownik dr hab. inż. arch. Lucjan Kamionka, prof. PŚk, na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach.

od X 2011 do IX 2015 r.

Wykładowca w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie, kierunek architektura i urbanistyka.

od X 2010 do IX 2015 r.

Wykładowca w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie, kierunek gospodarka przestrzenna.

od III 2000 do IX 2002 r.

Wolontariat – asystentka w Zakładzie Historii Architektury XIX i XX w. oraz Modernizacji i Rekonstrukcji Obiektów, kierownik zakładu prof. zw. dr hab. inż. arch. Zbigniew Białkiewicz, w Instytucie Historii Architektury Polskiej i Konserwacji Zabytków, kierownik instytutu prof. dr hab. inż. arch. Andrzej Kadłuczka na Wydziale Architektury, na Politechnice Krakowskiej.

1.3.2. Zatrudnienie, praktyki i współpraca związane z wykonywaniem zawodu architekta i inne:

od 2018 r.

Współpraca z biurem projektowym Wojciech Draczyński DE-WU-PRO, Wołów.

od VIII 2010 do I 2012 r.

Architekt w biurze projektowym firmy PPU-H „MAROL” w Wilczynie, województwo dolnośląskie.

od X 2009 do VI 2010 r.

Architekt w biurze projektowym EUROART we Wrocławiu, specjalność konserwacja.

od II 2008 do VIII 2009 r.

Architekt w Pracowni Projektowej ARCHIPELAG we Wrocławiu.

od X 2007 do I 2008 r.

Asystent projektanta w IMPRESSIO Biurze Projektowym we Wrocławiu.

od XI 2004 do V 2006 r.

Asystent projektanta w pracowni architektonicznej StudioEL we Wrocławiu.

2001 r., 2002 r.

Asystent architekta w biurze projektów Architekci Mikołajski & Wiese, Kraków.

od XI 2001 i V/VI 2002 r.

Opieka nad wystawami zorganizowanymi przez Ambasadę Norwegii w Warszawie, w Nordic Hause w Krakowie, pt.: „Architektura Norwegii 1995-2000” i „Norwegia dach Europy”.

od 2002 do 2004 r.

Współpraca z kwartalnikiem „Renowacje i Zabytki” we Wrocławiu, na V Europejskich Targach Konserwacji Zabytków i Rewaloryzacji Miast, Dentmal 2002 w Lipsku; współorganizator „II Europejskiej Giełdy Informacji Renowacyjnej, Kraków 2003”, w Międzynarodowym Centrum Kultury.

2. WSKAZANIE I OMÓWIENIE OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO STANOWIĄCE PODSTAWĘ POSTĘPOWANIA HABILITACYJNEGO WYNIKAJĄCE Z ART. 219 UST. 1 USTAWY Z DNIA 20 LIPCA 2018 R. PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM I NAUCE (DZ. U. Z 2021 R. POZ. 478 Z PÓŹN. ZM.).

2.1. Monografia naukowa, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2a ustawy:

BAZYLIKA KATEDRALNA PW. WNIĘBOWIĘCIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY w KIELCACH. Przeobrażenia architektury kościoła od średniowiecza do XX wieku, Monografia, seria: Architektura i Urbanistyka 18, Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej, Kielce 2023.

Autor monografii: **dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek**

Recenzenci wydawniczy:

dr hab. inż. arch. Robert Kunkel, Prof. PW

prof. dr hab. inż. arch. Maciej Motak

Monografia ma 17,5 arkuszy wydawniczych; 276 stron; 204 ilustracje; ISBN: 978-83-66678-43-9; napisana w języku polskim, z podsumowaniem w języku angielskim.

Załącznik Nr 6.1; Zał. C.1 2023

2.2. Omówienie celu naukowego wskazanej monografii naukowej i osiągniętych wyników wraz ze wskazaniem i omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

Prezentowana monografia jest podsumowaniem przeprowadzonych przez autorkę badań naukowych, których przedmiotem jest Bazylika Katedralna pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kielcach.

Tematyka książki wynika z głównych zainteresowań autorki, które są związane przede wszystkim z średniowieczną architekturą sakralną i monastyczną oraz jej przeobrażeniami na przestrzeni wieków. Do kręgu średniowiecznej architektury sakralnej zalicza się kielecka katedralna, której korzenie sięgają drugiej połowy XII wieku, a dzisiejsza forma architektoniczna jest głównie wynikiem nowożytnych przebudów i XIX-wiecznych przeobrażeń, co też było powodem podjęcia przez autorkę tego tematu. Romańskie mury pierwotnej budowli znajdują się pod posadzką obecnej katedry i prawdopodobnie „tkwią” w mocno rozbudowanej w ciągu stuleci bryle. Dlatego ze względu na znikome zachowanie najwcześniejszych źródeł oraz małą liczbę badań archeologiczno-architektonicznych, najmniej rozpoznaną formą architektury jest średniowieczna faza budowlana pierwotnej kolegiaty i składające się na nią jednostki stratygraficzne, ale i kolejne okresy przeobrażeń katedry do tej pory nie zostały czytelnie rozwarstwione. Książka ta jest pierwszą historyczną monografią tej bardzo ważnej dla miasta Kielc a także dla całego Regionu Świętokrzyskiego budowli sakralnej.

Celem naukowym monografii pt. *Bazylika Katedralna pw. Najświętszej Maryi Panny w Kielcach. Przeobrażenia architektury kościoła od średniowiecza do XX wieku* jest kompleksowe ujęcie problemu przeobrażeń świątyni na tle historii i w kontekście wyników badań, bowiem dotychczas, mimo ogromnego znaczenia obiektu, kielecka katedra nie doczekała się monografii ujmującej całościowo jej historię i architekturę.

Główny przedmiot i zakres badań naukowych dotyczą historii budowy i przeobrażeń architektury, prac restauracyjnych oraz konserwatorskich, jakie przeszła na przestrzeni wieków kielecka katedra, od czasu powstania, do połowy XX w. Zakres badań skupia się na historii budowy kościoła na tle dziejów diecezji krakowskiej, następnie kieleckiej, głównych mecenasów Kielc i katedry – biskupów – i ich architektów oraz państwowych władz – konserwatorów – jak również wpływu zmieniających się stylów architektonicznych na formę obiektu. W zakresie badań została przeprowadzona kwerenda archiwalna, dokonana analiza i opis zgromadzonego materiału źródłowego ikonograficznego i pisanego. Następnie autorka na podstawie uzyskanych wyników z badań źródeł, istniejącej formy architektonicznej i wyciągnięciu autorskich wniosków postawiła hipotezy jak mogła wyglądać w średniowieczu świątynia, następnie jak mogła się przeobrażać w kolejnych fazach budowlanych, w okresie nowożytnym, a także w XIX wieku, kiedy została uformowana obecna kreacja katedry. Badania obejmują również teren przykościelny oraz towarzyszące kościołowi obiekty. Autorka rozszerza również nieco zakres badań do znaczących wydarzeń, działań i osób z nimi związanych mających powiązanie ze świątynią i jej przeobrażeniami. W monografii zostało przedstawione również zagadnienie ochrony zabytków w województwie kieleckim z uwagi na zmiany i wpływ jaki miały na stan katedry i działalność przy świątyni i jej otoczenia. Ponadto zostały również rozszerzone niektóre wątki związane z przeobrażeniami katedry, mające wpływ na inne działania w mieście i w okolicy katedry, jak powstanie, następnie rozbiórka cerkwi prawosławnej czy tworzącego się parku miejskiego im. Stanisława Staszica w Kielcach. Przedstawiony został także czas wizji architektonicznych snuty przez biskupów kieleckich i zaangażowanych w to przedsięwzięcie architektów, dotyczących planowanej rozbudowy katedry oraz budowy nowej świątyni przy niej. W monografii autorka

jednocześnie szerzej ukazała działalność warszawskiego architekta – Bohdana Pniewskiego, jaką prowadził w okresie drugiej wojny światowej i tuż po niej w Kielcach.

Metodologia badawcza pracy naukowej

Pracę oparto na kilku metodach badawczych umożliwiających weryfikację hipotez dotyczących rozwoju przestrzennego badanego obiektu. Na początku autorka korzystała z klasycznej metody źródeł badań archiwalnych. Autorka przeprowadziła szeroko zakrojoną kwerendę archiwalną źródeł pisanych i ikonograficznych oraz kartograficznych w Archiwum Państwowym w Kielcach, Archiwum Diecezjalnym w Kielcach, Archiwum Muzeum Narodowego, Dział Archeologii i Rycin w Kielcach oraz Muzeum Historii Kielc, jak również Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Kielcach, w tym archiwum Inspekcji Archeologicznej. Autorka przebadła również źródła Instytutu Pamięci Narodowej w Kielcach i Krakowie oraz skorzystała ze źródeł w Archiwum Kurii Metropolitarnej w Krakowie, zaś w Warszawie badała materiał w Archiwum Głównym Akt Dawnych, Archiwum Akt Nowych, Archiwum Muzeum Narodowego i Instytutu Sztuki PAN w Warszawie oraz Biblioteki Narodowej w Warszawie, a także archiwum Zakładu Architektury Polskiej na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej.

W ramach kwerendy autorka prześledziła dotychczasowe wyniki badań architektoniczno-archeologicznych, ze szczególnym uwzględnieniem prac niepublikowanych, przechowywanych w archiwach. Przede wszystkim autorka znane źródła uzupełniła o wątki pominięte, a z punktu widzenia architekta i przeobrażeń architektury ważne, jak chociażby dokumenty ikonograficzne; między innymi w całości przedstawiła plany Wilhelma Giersza, projekty Franciszka Ksawerego Kowalskiego oraz dotarła do projektowanych planów przebudowy terenu przy katedrze według Bohdana Pniewskiego, do której ostatecznie nie doszło. W następnej kolejności dokonano analizy materiału źródłowego, zarówno pisanego, jak i ikonograficznego, i kartograficznego oraz krytycznej oceny zebranego materiału i na tej podstawie określono wytyczne do prac terenowych na obiekcie. Metodą zastosowaną w tej pracy badawczej są również badania architektoniczne *in situ* dostępnych relikwów i tkanki architektonicznej. Autorka dokonała analizy dotychczasowych wyników badań z własnymi spostrzeżeniami badanego obiektu na podstawie dokumentacji fotograficznej i rysunkowej, szczególnie rzutu, elewacji i detali architektonicznych.

Opis układu opracowania

Książka podzielona jest na siedem rozdziałów. Pierwszy rozdział to wprowadzenie z podrozdziałami zawierającymi informacje o przedmiocie i zakresie badań naukowych, celu i metodologii pracy naukowej i układzie opracowania. w drugim rozdziale przedstawiona została katedra i jej otoczenie w stanie obecnym. w kolejnym, trzecim rozdziale, w czterech podrozdziałach stanowiących podział na epoki historyczne, autorka przedstawiła zarys historii kościoła na tle historii diecezji krakowskiej i kieleckiej wraz z wiadomościami o jej kolejnych fundatorach, budowniczych i artystach, którzy mieli wpływ i przyczynili się do obecnego wyglądu katedry. Stan badań z zakresu historii i historii sztuki oraz badań archeologiczno-architektonicznych przedstawiony został w czwartym rozdziale, w dwóch podrozdziałach. Kolejny rozdział, piąty, to opis badań zawierający przeprowadzone przez autorkę analizy źródeł ikonograficznych i kartograficznych i osobno analizę źródeł pisanych z podziałem na epoki historyczne. W szóstym rozdziale autorka na podstawie wniosków z przeprowadzonych badań i analiz oraz własnych spostrzeżeń przedstawiła przeobrażenia świątyni od czasu powstania do połowy XX w. Merytoryczna część została podsumowana w siódmym rozdziale. Książkę kończy bibliografia oraz indeks osób w niej występujących z podziałem na postacie historyczne, architektów, artystów, budowniczych i konserwatorów oraz osobno badaczy.

Osiągnięte wyniki wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

W monografii o kieleckiej katedrze autorka połączyła historyczne fakty z przeobrażeniami architektonicznymi oraz dotychczasowe badania z własnymi, na podstawie których wysunęła wnioski i hipotezy przeobrażeń świątyni do XX w. Dzięki przeprowadzonym badaniom obszernych zbiorów materiałów źródłowych i archiwalnych, autorce udało się dodać do dotychczasowego stanu wiedzy nieznane dotąd źródła i z tym związane nowe informacje o kościele; ponadto zostały uzupełnione źródła znane tylko we fragmentach, w których pominięto ważne szczegóły od strony architektury.

Wyniki prac badawczych umożliwiły sformułowanie hipotez pierwotnej formy architektonicznej oraz kolejnych faz budowlanych architektury katedry. Efektem jest przedstawienie przez autorkę przeobrażeń w formie graficznej na planach świątyni wraz z opisem zilustrowanym źródłami ikonograficznymi oraz rysunkami inwentaryzacyjnymi i fotografiami. Badania pozwoliły również pokazać nowe fakty związane z przeprowadzonymi i planowanymi działaniami przy świątyni. Wyniki uzupełniają dotychczasową wiedzę na temat rozwoju przestrzennego tego obiektu oraz planowanych działań.

Autorka chce zaznaczyć, że stan wiedzy o katedrze z pewnością nie jest wyczerpany. Pomimo zbadania materiału, do którego dotarła autorka, możliwe, że są jeszcze źródła pisane i ikonograficzne, które czekają na odsłonę, ale przede wszystkim katedra i towarzyszące jej obiekty wymagają specjalistycznych nowoczesnych badań archeologicznych i architektonicznych, jakim poddanych zostało już wiele zabytków w Polsce, a które z pewnością dostarczyłyby nowych informacji. Szczególnie ważne są badania należące do grupy metod geofizycznych nieinwazyjnych techniką GPR (Ground Penetrating Radar), które ukierunkowują na miejsca do wykonania celowych odkrywek w gruncie albo w murze. Również badanie murów, jeśli nie prowadzone są remonty obiektu, dobrze wcześniej sprawdzić metodą nieinwazyjną. Dodatkowo badania architektoniczne powinny być poprzedzone badaniami konserwatorskimi wystroju i wykończenia, czyli badaniami nie tylko materiału budowlanego i zapraw, ale tynków i warstw malarskich, badaniami stratygraficznymi. Przede wszystkim konieczna jest również inwentaryzacja obiektów za pomocą nowoczesnych metod pomiarowych sporządzania inwentaryzacji budowlanej, w szczególności za pomocą skanowania laserowego 3D, zautomatyzowanego dalmierza laserowego, czyli fotogrametrii naziemnej i niskiego pułapu (na podstawie zdjęć z bezzałogowych statków latających). Są to ważne badania i potrzebne dla historii miasta oraz architektury polskiej, a szczególnie dla tej świątyni. Autorka planuje dalsze badania tego obiektu na tle innych średniowiecznych sakralnych zabytków województwa świętokrzyskiego, biorąc pod uwagę wystąpienia o dofinansowanie na wyżej wymienione badania.

Kielecka katedra razem z dawnym pałacem biskupów krakowskich składa się na polskie dziedzictwo, będące wyznacznikiem tożsamości Kielc i województwa świętokrzyskiego. Przedstawiona monografia zawiera cenny materiał prezentujący katedrę na przestrzeni wieków. Wyniki badań mogą być w przyszłości wykorzystane przy pracach konserwatorskich i remontowych katedry. Także mogą być materiałem porównawczym i być wykorzystywane w trakcie badania i opracowywania innych obiektów.

3. Omówienie dorobku i osiągnięć naukowo-badawczych, dydaktycznych, organizacyjnych i twórczych prac zawodowych

3.1. Działalność naukowo-badawcza, dydaktyczna i organizacyjna przed uzyskaniem stopnia doktora nauk technicznych, w latach 1996-2009

Urodziłam się w Kielcach w 1975 roku. W rodzinnym mieście otrzymałam podstawową edukację, kończąc w roku 1996 szkołę ponadpodstawową – Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. Józefa Szermentowskiego w Kielcach uzyskując tytuł Plastyk, w zakresie specjalności formy użytkowe, ze specjalnością kamieniarstwo artystyczne. Tego samego roku rozpoczęłam studia magisterskie na Wydziale Architektury (WA), na Politechnice Krakowskiej im. T. Kościuszki (PK). Studia na kierunku architektura i urbanistyka ukończyłam z wyróżnieniem w roku 2001 (Zał. A.1.1; Zał. A.1.2; Zał. A.2.3). Już na studiach w 2000 roku rozpoczęłam pracę-wolontariat, jako asystentka prof. Zbigniewa Białkiewicza w Zakładzie Historii Architektury XIX i XX w. oraz Modernizacji i Rekonstrukcji Obiektów, w Instytucie Historii Architektury Polskiej i Konserwacji Zabytków na WA, na PK (Zał. A.2.1; Zał. A.2.2). W latach 2000-2009, rozwinęły się jednocześnie moje zainteresowania oraz działalność naukowo-badawcza w kierunku historii architektury, szczególnie średniowiecznej architektury sakralnej i monastycznej oraz ochrony i konserwacji zabytków. W arkany badań architektonicznych jako pierwszy wprowadził mnie prof. Zbigniew Białkiewicz. Zainteresowania moje odzwierciedliły się również w wyborze tematu pracy dyplomowej, pt. „Rewaloryzacja Zespołu Klasztornego Popaulińskiego w Pińczowie”, obronionej z wyróżnieniem w grudniu 2001 roku, której promotorem był profesor Zbigniew Białkiewicz. Po studiach, zostałam przyjęta na Studium Doktoranckie na WA, PK, które ze względów organizacyjnych się nie rozpoczęły (Zał. A.2.1).

W Instytucie Historii Architektury Polskiej i Konserwacji Zabytków na WA, PK, u boku prof. Zbigniewa Białkiewicza, prowadziłam ćwiczenia z przedmiotu Historia Architektury Polskiej i Konserwacja Zabytków, a także byłam instruktorem praktyk inwentaryzacyjnych w Wiślicy – zabytkowego cmentarza parafialnego, Domu Długosza i zespołu pierzei rynkowych; w Jędrzejowie – Zespołu Kościoła i Klasztoru OO. Cystersów (Zał. A.3); w Białogonie k. Kielc – drewnianego kościoła parafialnego pw. Przemienienia Pańskiego; we Włodawie – cmentarza parafialnego i detalu architektonicznego w klasztorze OO. Paulinów i w Krakowie – XIX-wiecznej architektury. Aktywnie działałam jako członek i przewodnicząca Koła Naukowego Historii Architektury Polskiej oraz Historii Architektury i Konserwacji Zabytków, których opiekunem był prof. Zbigniew Białkiewicz.

W ramach działalności Koła Naukowego jako studentka a później jako absolwentka, brałam czynny udział w konferencjach oraz uczelnianych Sesjach Studenckich Kół Naukowych WA (Uczelniana Sesja Studenckich Kół Naukowych, PK, Kraków czerwiec 2001; Uczelniana Sesja Studencka Kół Naukowych, PK, Kraków maj 2002; IV Międzynarodowa Konferencja Studentów – Środowisko Rozwój Inżynieria, PK, Kraków październik 2002) na których za referaty zostałam nagrodzona i wyróżniona (Zał. A.4; Zał. A.5).

Pracując na WA, PK nabierałam doświadczenia dydaktycznego oraz rozwijałam się naukowo publikując trzy artykuły po ww. konferencjach i sesjach naukowych (Zał. B.1; Zał. B.2; Zał. B.3). Pierwszy artykuł został poświęcony działalności rzeźbiarzy w XIX wieku, ukazując zagranicznych przedstawicieli, ich wpływ na polskie i krakowskie środowisko artystyczne, na przykładzie XIX-wiecznej rzeźby typu pomnikowego na Plantach krakowskich (Zał. B.1). Dwa następne teksty dotyczą walorów kulturowych regionu Ponidzie,

na przykładzie dzwonnicy towarzyszącej parafialnym kościołom w kontekście polskiej architektury i analizując potencjał współistniejących walorów kulturowych i przyrodniczych oraz ich społeczną użyteczność na przyszłość (Zał. B.2; Zał. B.3).

W czasopiśmie „Renowacje i Zabytki” opublikowałam następane pięć artykułów. Publikacje poświęcone zostały ochronie i konserwacji zabytków. Trzy artykuły dotyczyły adaptacji historycznych piwnic krakowskich i wrocławskich kamienic. Cykl ten rozpoczął tekst o adaptacji na cele gastronomiczne piwnicy w kamienicy przy ulicy Grodzkiej 35 w Krakowie na „Restaurację Pod Aniołami” (Zał. B.5). Drugi mój artykuł poświęcony został Piwnicy Świdnickiej we Wrocławiu, a mowa w nim o przywróceniu tym piwnicom pierwotnej funkcji oraz doprowadzeniu wewnątrz do dawnej świetności współczesną interwencją konserwatorską na bazie prac remontowo-konserwatorskich i badań archeologicznych (Zał. B.6). Kolejny artykuł z tego cyklu zadedykowano kamienicy przy ulicy Sławkowskiej 26 i jej średniowiecznym piwnicom, w murach których urządzono restaurację „Cyrano de Bergerac” (Zał. B.9). Adaptację na funkcję gastronomiczną poprzedziły badania archeologiczne i architektoniczne, które odsłoniły szczególną historię tego miejsca i obiektu, co następnie wykorzystano w projekcie. Kolejny artykuł w czasopiśmie „Renowacje i Zabytki” poświęcony został *in stricte* działaniom konserwatorskim prowadzonym na głównym gmachu Uniwersytetu Wrocławskiego, a dokładnie rewaloryzacji i adaptacji wewnątrz Wieży Matematycznej. W tym artykule jest o przywracaniu barokowej świetności głównemu gmachu uniwersyteckiemu, renowacji elewacji przywracającej pierwotną kompozycję architektoniczno-dekoracyjną oraz odtworzenie historycznych treści ideowych – jezuickich (Zał. B.7). W roku 2003 opublikowałam wyniki badań dyplomowej pracy magisterskiej, pt. „Rewaloryzacja Zespołu Klasztornego Popaulińskiego w Pińczowie” w punktowanym czasopiśmie „Architectus” (Zał. B.8).

W roku 2003 rozpoczęłam Studia Doktoranckie na WA Politechniki Wrocławskiej (PWr), które ukończyłam obroną 22 kwietnia 2009 r. rozprawy doktorskiej, pt. „Średniowieczna architektura klasztorna kanoników regularnych św. Augustyna na Śląsku” (Zał. A.6.1; Zał. A.6.2). W trakcie studiów doktoranckich uzyskałam dwa granty (pkt 4.5). Pierwszy w 2004 roku – **Grant wewnętrzny doktorancki**, w Zakładzie Konserwacji i Rewaloryzacji Architektury (ZKiR), na WA, PWr, pt. „Architektura Zakonu Kanoników Regularnych św. Augustyna na Śląsku”. Drugie dofinansowanie przyznane mi zostało na okres od X 2007 do X 2008 r. z **Projektu badawczego promotorskiego**, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Nr rej. N N527 1164 33, decyzja Nr 1164/B/T02/2007/33, dn. 14.08.2007 r., pt. „Średniowieczna architektura zakonu kanoników regularnych św. Augustyna na Śląsku” (Zał. A.7). Obiektami ujętymi w pracy doktorskiej nad którymi prowadziłam badania były założenia związane z zakonem kanoników regularnych św. Augustyna na terenach dawnego Śląska, tj. kościół pw. Najświętszej Marii Panny i klasztor na Piasku we Wrocławiu, dawny kościół pw. Najświętszej Marii Panny i klasztor w Górcie na Ślęży, kościół pw. Najświętszej Marii Panny oraz dawny klasztor w Nowogrodzie Bobrzańskim i kościół pw. Najświętszej Marii Panny, i klasztor w Żaganii. Udokumentowanym materiałem przeprowadzonych badań jest złożona i obroniona ww. rozprawa doktorska. Zgodnie z regulaminem studiów doktoranckich na PWr prowadziłam zajęcia w ZKiR na WA oraz uczestniczyłam czynnie w organizowanych przez prof. Ewę Łużniecką praktykach inwentaryzacyjnych w następujących obiektach: w dominikańskim kościele św. Mikołaja w Gdańsku, w Opactwie Cysterskim w Pelplinie oraz w Opactwie O.O. Cystersów w Szczyrzycu. W czasie studiów doktoranckich warsztat badacza architektury rozwijałam dzięki profesor, jak również u boku archeologa doktora Czesława Lasoty, uczestnicząc w badaniach archeologiczno-architektonicznych średniowiecznych

obiektów. Nauczyłam się wówczas, że najważniejszymi narzędziami w warsztacie architekta zajmującego się historyczną architekturą są: rzetelne badania architektoniczne, badania interdyscyplinarne archeologiczne, historyczne i inne, z czym związana jest umiejętność prowadzenia wielowątkowych studiów i analiz porównawczych.

Dorobek dydaktyczny i organizacyjny

W latach 2000-2002 prowadziłam zajęcia dydaktyczne na WA, PK z przedmiotu Historia architektury polskiej i konserwacja zabytków, a także byłam instruktorem praktyk inwentaryzacyjnych w Wiślicy, Jędrzejowie, Białogonie k. Kielc, we Włodawie i w Krakowie. Byłam w tym czasie przewodniczącą Koła Naukowego Historii Architektury Polskiej XIX wieku, pod opieką prof. Zbigniewa Białkiewicza. W ramach koła współorganizowałam studenckie konferencje oraz spotkania rozwijające zainteresowania historią architektury polskiej. W czasie studiów doktorskich na WA, PWr prowadziłam zajęcia w ZKiRZ pod opieką prof. Ewy Łuzynieckiej, uczestniczyłam również w ww. studenckich praktykach inwentaryzacyjnych, w Gdańsku, Pelplinie, Szczyrcy, związanymi z badaniami naukowymi oraz w seminariach naukowych organizowanych w ZKiRZ i życiu organizacyjnym WA.

Dorobek zawodowy, projektowy

W trakcie studiów magisterskich odbyłam praktykę projektową w biurze projektów – Architekci Mikołajski & Wiese, Kraków, w którym po ukończeniu studiów magisterskich rozwijałam się zawodowo pracując jako asystent architekta (2001, 2002) (Zał. A.9; Zał. A.10). Architekt Marian Mikołajski – Konsul Honorowy Norwegii w okresie XI 2001 i V/VI 2002 powierzył mi opiekę nad wystawami, zorganizowanymi przez Ambasadę Norwegii w Warszawie, w Nordic Hause w Krakowie, pt.: „Architektura Norwegii 1995-2000” i „Norwegia dach Europy”. W ramach współpracy z czasopismem „Renowacje i Zabytki” byłam przedstawicielem kwartalnika na V Europejskich Targach Konserwacji Zabytków i Rewaloryzacji Miast, Dentmal 2002 w Lipsku 30.10-2.11.2002 r., o czym w artykule (Zał. B.4) oraz uczestniczyłam w organizacji „II Europejskiej Giełdy Informacji Renowacyjnej”, Kraków 2003, w Międzynarodowym Centrum Kultury przez kwartalnik Renowacje i Zabytki 13-15.02.2003 r. Współpracę z czasopismem kontynuowałam we Wrocławiu do 2004 r.

W trakcie studiów doktoranckich, równoległe z rozwojem naukowym, rozwijałam się zawodowo. Od 2004 do 2009 roku pracowałam w biurach architektonicznych nabierając doświadczenia w zawodzie architekta. W pracowni architektonicznej StudioEL we Wrocławiu architekta Edwarda Lacha z zespołem architektów pracowałam jako asystent projektanta XI.2004–V.2006 r. W tym czasie miałam okazję zdobywać doświadczenie przy dużych projektach budowlanych i wykonawczych w zespole doświadczonych architektów, tj.: Remont kapitalny z rozbudową i adaptacją istniejącej kamienicy we Wrocławiu, przy ulicy Wita Stwosza 15a, następnie Projekt Architektoniczno-Urbanistyczny, Funkcjonalno-Przestrzennej Zabudowy i Zagospodarowania Terenu Centrum Miasta Szczyrk, Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu i Budynku biurowego GTC – „Globis” we Wrocławiu, ul. Powstańców Śląskich 7A. Od X 2007 do I 2008 r. pracowałam w IMPRESSIO Biurze Projektowym we Wrocławiu architekta Leszka Łękawy z zespołem architektów, przy między innymi projekcie Budynku Apartamentowca w Warszawie. W okresie II 2008-IX 2009 r. jako architekt pracowałam w Pracowni Projektowej ARCHIPELAG we Wrocławiu, gdzie wykonywałam projekty budowlane domów jednorodzinnych projektów katalogowych, około 20 zarówno tradycyjnych jak i nowoczesnych. Wykonywałam adaptacje projektów domów do indywidualnych potrzeb klienta (Wykaz dorobku zawodowego, pkt 4.13).

Załączniki w folderach: Zał. A_Dyplomy_Opinie_Zaświadczenia; Zał. B.1-9_Publikacje naukowe przed uzyskaniem stopnia doktora nauk technicznych_lata 2000-2009.

3.2. Działalność naukowo-badawcza prowadzona po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, w latach 2009-obecnie

W roku 2009, w kwietniu na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej obroniłam pracę doktorską pt.: „**Średniowieczna architektura klasztorna kanoników regularnych św. Augustyna na Śląsku**”, której promotorem była prof. dr hab. inż. arch. Ewa Łużyńska. Recenzentami rozprawy doktorskiej byli prof. dr hab. inż. arch. Zbigniew Świechowski i prof. dr hab. inż. arch. Olgierd Czerner. Uzyskałam tytuł doktora nauk technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka, specjalność historia architektury.

Dorobek naukowo-badawczy

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora kontynuowałam moje zainteresowania i działalność naukowo-badawczą w zakresie historii architektury sakralnej oraz monastycznej i jej przeobrażeń oraz w drugim obszarze naukowym konserwacji i ochrony zabytków. Kolejnym obszarem badawczym stała się rewitalizacja ze względu na związek podejmowanych działań przestrzennych w procesie rewitalizacji z ochroną zabytków architektury i urbanistyki.

Efekty badań architektonicznych obiektów ujętych w pracy doktorskiej prezentowałam na konferencji – II Forum Architecturae Poloniae Medievalis w Krakowie oraz zawarłam w kilku publikacjach naukowych w punktowanych czasopismach naukowych (Zał. C.11; Zał. C.13; Zał. C.14; Zał. C.15; Zał. C.16). W roku 2019 ukazała się recenzowana monografia mojego autorstwa, pt. „W kręgu średniowiecznej architektury wrocławskich kanoników regularnych św. Augustyna”, wydana przez Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach (Zał. C.2). Książka jest częścią pracy doktorskiej, którą uzupełniłam i zaktualizowałam na czas wydania o najnowsze wyniki badań oraz prace na ten temat. Jej wydanie domyka etap prowadzonych przeze mnie badań dotyczących średniowiecznej architektury klasztornej wrocławskiego opactwa kanoników regularnych św. Augustyna, związanego z kongregacją arrowezyjską.

Powyższą książkę wydałam pracując już na Wydziale Budownictwa i Architektury na Politechnice Świętokrzyskiej, gdzie rozpocząłam kolejny etap mojego rozwoju naukowego i pracy dydaktycznej.

Wcześniej, w październiku 2011 roku, po uzyskaniu tytułu doktora, podjęłam pracę w **Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie**, (WSPiA), w ramach umowy o pracę na stanowisku wykładowcy uczelni. Byłam zaliczona do minimum kadrowego na kierunku gospodarka przestrzenna (od X 2010 do IX 2015 r.), następnie na kierunku architektura i urbanistyka (od X 2011 do IX 2015 r.) (Zał. A.10). W WSPiA od początku prowadziłam samodzielnie wykłady oraz ćwiczenia i laboratoria (pkt 3.3). W czasie pracy na WSPiA miałam możliwość odbycia różnych szkoleń, w tym szkolenia, pt. „**The Methodology of Writing Grant Proposals and Scientific Papers**”, na Uniwersytecie Haskólinn, Reykjavik Islandia, w okresie 04-11.06.2011 r.

Dzięki pracy na WSPiA miałam szansę nawiązania pierwszych międzynarodowych kontaktów, poznania wielu ciekawych miejsc oraz architektury. Doświadczenie to przełożyło się na pracę badawczą a efekty wykorzystałam m.in. w publikacji artykułu do punktowanego czasopisma „TeKa Komisji Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych, Oddział w Lublinie”, pt. „Dzieje osadnictwa Islandii i architektury Reykjaviku na przykładach” / „The history of the settlement of Iceland and Reykjavik architecture to examples”, (Zał. C.12).

Z czasu pracy na WSPiA są również ww. pięć publikacji (Zał. C.11; Zał. C.13; Zał. C.14; Zał. C.15; Zał. C.16).

Na WSPiA pracowałam do 2015 roku, kiedy z powodu pracy na PŚk w Kielcach, zakończyłam swoje zatrudnienie za porozumieniem stron.

Od X 2013 r. i obecnie pracuję na **Wydziale Budownictwa i Architektury (WaiB), na Politechnice Świętokrzyskiej w Kielcach (PŚk)**, najpierw jako asystent w Katedrze Architektury i Urbanistyki (KaiU), kierownik dr hab. inż. arch. Lucjan Kamionka, prof. PŚk, następnie od X 2014 r. do IX 2021 r., pracowałam jako adiunkt, w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w KaiU (2014-2021), kierownik dr hab. inż. arch. Lucjan Kamionka, prof. PŚk, obecnie od X 2021 r. w Katedrze Konserwacji Zabytków Architektury i Urbanistyki (KKZaiU), kierownik dr hab. inż. arch. Dariusz Piotrowicz, prof. PŚk. Na kierunku architektura na WBiA, w PŚk, od początku prowadziłam samodzielnie wykłady oraz ćwiczenia na I i II stopniu studiów kierunku architektura, oraz na I stopniu kierunku budownictwo (pkt 3.3).

W trakcie pracy w KaiU, następnie w KKZaiU zrealizowałam kilka zadań badawczych zadań statutowych i subwencji (pkt 4.11). Jako kierownik realizowałam dwa zadania badawcze w ramach zadań statutowych WBiA, PŚk: „Ochrona zabytkowych założeń sakralnych z architekturą towarzyszącą” (2016-2017) i „Budowle sakralne. Historia architektury i ochrony zabytków” (2018). Od roku 2019 byłam współwykonawcą pięciu zadań badawczych w ramach działalności badawczo-naukowej finansowanej ze środków subwencji. W roku 2019 byłam w składzie zespołu badawczego subwencji: „Synergia architektura i urbanistyka w poszukiwaniu tożsamości i tendencji rozwojowych, w roku 2020: „Problemy synergii architektury, urbanistyki i zrównoważonego środowiska kulturowo – przyrodniczego”, pod kierownictwem dr hab. inż. arch. Lucjan Kamionka, prof. PŚk. Od roku 2021 jestem w składzie zespołu badawczego pod kierownictwem dr hab. inż. arch. Dariusz Piotrowicz, prof. PŚk, i współautorem kolejno subwencji: „Badanie dziedzictwa kulturowego urbanistyki, architektury i sztuki w obszarze tzw. dużych i małych Ojczyzn” (2021), „Badanie zabytkowej architektury, przestrzeni urbanistycznej i ruralistycznej oraz miejsc w krajobrazie” (2022) i „Badanie historycznej architektury, urbanistyki i ruralistyki oraz krajobrazu naturalnego i kulturowego” (2023). Dofinansowanie do zadań badawczych umożliwiło mi prowadzenie badań architektonicznych, uczestnictwo w konferencjach oraz publikowanie uzyskanych wyników badań.

Od roku 2017 prowadzę badania historyczne i architektoniczne założenia klasztorne i kościoła św. Jakuba OO. Dominikanów w Sandomierzu. Wykonywałam opracowanie, pt. **„Program badań architektonicznych dzwonnicy kościoła OO. Dominikanów pw. św. Jakuba w Sandomierzu”**, Sandomierz 2017, do programu prac badawczo-projektowych w ramach programu prac konserwatorskich prof. Ireneusza Płuski (pkt 4.11), z wykorzystaniem nowoczesnych technologii skanowania 3D obiektu. W ramach programu przeprowadziłam badania historyczne, w tym kwerendę archiwalną i studia nad materiałem źródłowym: piśmiennym, ikonograficznym oraz kartograficznym dotyczącym historii czasów budowy oraz przebiegu przemian architektonicznych dzwonnicy na przestrzeni wieków oraz prowadzonych prac przy tej części kościoła św. Jakuba w Sandomierzu. Wykonałam również analizę historyczną oraz studia dotychczasowego stanu badań badanego obiektu na tle kościoła. Przeprowadziłam rozpoznanie dziejów zabytku na podstawie badań historycznych oraz badania bezpośrednio na zabytku. Autorka opracowała inwentaryzację pomiarową wraz z elementami składającymi się na wartość dzwonnicy na podstawie inwentaryzacji wykonanej przez firmę INCEDO3D Andrzej Golembnik, jak również prac prowadzonych *in situ* oraz na bazie pomiarów tradycyjnych na zasadzie domierzania, szczególnie detali, zarówno

w kościele, jak i klasztorze. Dzięki temu i na podstawie własnych badań architektonicznych, opartych na dokładnej inwentaryzacji tej części kościoła, autorka podjęła się próby określenia faz budowy dzwonnicy na tle kościoła. Dokumentem na wykonanie prac jest złożone opracowanie dostępne w archiwum klasztorne i Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków, delegatura w Sandomierzu. Ponadto w tym samym czasie zadokumentowałam oraz dokonałam analizy detalu architektonicznego – średniowiecznych portali z dominikańskiego założenia klasztorne w Sandomierzu. Wyniki badań architektonicznych prezentowałam na Forum Konserwatorskim, Wrocław-Warszawa 2017, referat, pt.: „Autentyzm a badania architektoniczne klasztoru dominikanów w Sandomierzu” i w klasztorze OO. Dominikanów w Sandomierzu w grudniu 2017 r., wygłosiłam prezentację, pt.: „Badania architektoniczne założenia dominikańskiego w Sandomierzu”, oraz na Forum Konserwatorskim, Wrocław 2019: Konserwacja dziedzictwa kulturowego, Badania dziedzictwa kulturowego, Badania i konserwacja dziedzictwa architektonicznego, referat, pt.: „Późnoromańskie portale w kościele pw. św. Jakuba Apostoła i klasztorze oo. Dominikanów w Sandomierzu” (pkt 4.3), następnie opublikowałam w dwóch naukowych artykułach (Załącznik C.8; Załącznik C.30) oraz w rozdziale recenzowanej, wieloautorskiej monografii „Dominikański klasztor św. Jakuba w Sandomierzu. Archeologia i architektura, historia i współczesność” (Załącznik C.31). Książka została poświęcona prowadzonym w ostatnich latach na terenie dominikańskiego klasztoru i kościoła św. Jakuba w Sandomierzu badaniom archeologicznym, architektonicznym, historyczno-artystycznym i konserwatorskim między innymi przez konserwatora prof. Andrzeja Kadłuczkę, archeologów dr hab. Klaudię Stałę, prof. PK, dr hab. Marka Florka, mgr Andrzeja Gołembnika oraz przez Wnioskodawczynię.

W okresie 2021/2022 i 2022/2023 byłam w zespole **dwóch MiniGrantów: MiniGRANT POB Heritage (edycja II) UJ w Krakowie; wniosek numer: H.1.3.2021.39¹** (Załącznik A.12.1) i **MiniGRANT POB Heritage (edycja specjalna: Humanistyka Cyfrowa) UJ w Krakowie; wniosek numer: H.5.7.2021.8(2)²** (Załącznik A.12.2) (pkt 4.5), jako wykonawca i współautorka w granicy. Kierownikiem obu grantów była mgr Justyna Kamińska doktorantka Wydziału Historycznego na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Oba projekty badawcze dotyczyły badań XIII-wiecznego kościoła dominikanów w Sandomierzu. W trakcie pierwszego grantu do moich zadań, jako architekta, należało wykonanie badań architektonicznych murów w przyziemiu oraz na poddaszu na styku prezbiterium i korpusu nawowego kościoła p.w. Św. Jakuba w Sandomierzu oraz badań murów obwodowych kościoła, wykonanie rysunków architektonicznych przedstawiających rzuty części kościoła, przewiązanie murów nad łukiem tęczowym i wybrane fragmenty elewacji, z uwzględnieniem rozwarstwienia chronologicznego wyodrębnionych faz budowy i analiza, i interpretacja wraz z Zespołem badawczym zebranych w trakcie badań materiałów dotyczących średniowiecznych faz budowy kościoła. Do moich zadań w ramach drugiego Minigrantu należało przeprowadzenie badań architektonicznych na styku prezbiterium i korpusu nawowego kościoła pw. Św. Jakuba w Sandomierzu reliktyw murów fundamentowych i artefaktów architektonicznych, wykonanie rysunków architektonicznych odkrytych

---

¹ Badania wykonano przy wsparciu finansowym Priorytetowego Obszaru Badawczego Heritage w ramach Programu Strategicznego Inicjatywa Doskonałości w Uniwersytecie Jagiellońskim, projekt badawczy pt. „Średniowieczne fazy budowy kościoła dominikańskiego p.w. św. Jakuba w Sandomierzu (od 1226 r. do XIV wieku)” / „Medieval Construction Phases of the Dominican Church of St. James in Sandomierz (1226 - 14th century)”.

² Badania wykonano przy wsparciu finansowym Priorytetowego Obszaru Badawczego Heritage w ramach Programu Strategicznego Inicjatywa Doskonałości w Uniwersytecie Jagiellońskim, projekt badawczy pt. „XIII-wieczny kościół dominikanów w Sandomierzu - badania archeologiczne i rekonstrukcja cyfrowa” / „3th-century Dominican Church in Sandomierz - Archaeological Research and Digital Reconstruction”

w wykopie reliktów, zwierających rozwarstwienie chronologiczne wyodrębnionych faz budowy, następnie analiza, i interpretacja wraz z Zespołem badawczym odkrytych reliktów, a także osadzenie ich w kontekście średniowiecznej i nowożytnej architektury klasztoru OO. Dominikanów w Sandomierzu. Oba granty obejmowały przygotowanie z Zespołem wystąpień konferencyjnych oraz publikacji w punktowanych czasopismach naukowych.

Zgodnie z zobowiązaniem ww. zadań badawczych wyniki badań prezentowałam razem z Zespołem: mgr Justyną Kamińską, mgr Andrzejem Gołębnikiem i dr Kamilem Rabięgą (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie) na dwóch konferencjach naukowych w tym międzynarodowej konferencji w Rožnava na Słowacji oraz konferencji naukowej ArchReSci we Wrocławiu, na WA PWr (Zał. D.8) (pkt 4.4). Z Zespołem badawczym przygotowaliśmy również pokonferencyjne publikacje oraz artykuł do punktowanego czasopisma naukowego „Wiadomości Konserwatorskie” (pkt 4.2; Zał. C.7).

Do innych prac zespołów badawczych w których brałam czynny udział (pkt 4.11) należy opracowywanie w interdyscyplinarnym zespole pracowników WBiA: **„Opinii technicznej dotyczącej ewaluacji metody histerezy kapilarnej poprzez wykonanie dwufazowych badań stanu murów dwóch obiektów zabytkowych w Radomiu: budynku kościoła farnego pw. św. Jana Chrzciciela, położonego przy ul. Rwańskiej 6 oraz budynku położonego między ulicami Rwańską i Wałową, obecnie budynku kancelarii parafialnej, będącego najstarszym budynkiem na obszarze miasta kazimierzowskiego”, PŚK 2018 dla Silten Terbud (Umowa BKTO/007/2018).** Zespół naukowców z WBiA PŚK oceniał stateczność Metody C-H. Do badań wytypowano dwa zabytkowe obiekty średniowieczne: kościół pw. św. Jana Chrzciciela oraz budynek kancelarii parafialnej – Wikarówki w Radomiu. Opinia była poprzedzona badaniami historycznymi i architektonicznymi obiektu, przeprowadzeniem badań i pomiarów wilgotnościowych ceglanych ścian we wskazanych miejscach w obiekcie, w celu prawidłowego zabezpieczenia ich przed wilgocią kapilarną metodą iniekcji i doboru prawidłowego środka hydrofobowego. Dwufazowe badania przeprowadzone na podstawie wilgotności i warunków pobranych próbek potwierdziły skuteczność metody. W składzie Zespołu, którego byłam kierownikiem, był prof. dr hab. inż. Zbigniew Rusin, dr inż. arch. Marek Barański, prof. PŚk, dr inż. Karol Skowera, dr inż. Przemysław Świercz, dr inż. Piotr Stępień, mgr inż. Anna Bracka. O zastosowanej metodzie wygłosiliśmy z mgr Filipem Matuszewskim – reprezentującym firmę Silten Terbud, referat na międzynarodowej konferencji “Vietnamese experience in preservation and conservation of architectural heritage” (pkt 4.3) i opracowaliśmy pokonferencyjną publikację – „New method of hydrophobic injection in historic building” (Zał. C.17).

W roku 2022 WBiA, PŚk dostał zlecenie wykonania inwentaryzacji ruin Kaplicy Oraczewskich w Morawicy, k. Kielc oraz projektu budowlanego odbudowy – rekonstrukcji będącej w stanie „trwałej ruiny” kaplicy. Zadania tego podjęłam się ja – Małgorzata Doroz-Turek (Zał. A.11) w zespole z mgr inż. arch. Jagoda Juruś, mgr inż. Sylwia Wdowik z KKZAIU. Skład zespołu projektowego: dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek, mgr inż. arch. Jagoda Juruś, mgr inż. Sylwia Wdowik, KKZAIU, WBiA, PŚk. Na bazie inwentaryzacji oraz ekspertyzy technicznej wykonywany jest **„Projekt budowlany odbudowy – rekonstrukcji Kaplicy Oraczewskich pw. w Morawicy, koło Kielc”**. Projekt na odbudowę – rekonstrukcję kaplicy, z inicjatywy proboszcza parafii oraz Burmistrza Gminy Morawica, dostał dofinansowanie z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków. Projekt jest uzgadniany z Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Kielcach (Zał. A.11).

W czasie pracy na WBiA na PŚk w ramach realizowanych zadań badawczych zintensyfikowałam swoją działalność naukową doskonaląc warsztat badawczo-naukowy poprzez uczestnictwo w licznych konferencjach krajowych i międzynarodowych oraz zagranicznych, publikując artykuły i rozdziały w monografiach.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk technicznych uczestniczyłam w 34 konferencjach i seminariach naukowych, w tym czynny udział brałam w 32 wydarzeniach, w różnym charakterze: jako uczestnik z referatem, z referatem zamawianym na zaproszenie organizatorów oraz jako organizator. Jako prelegent zgłoszonego referatu byłam na 6 konferencjach zagranicznych, 4 międzynarodowych i 22 krajowych (pkt 4.3). W grudniu 2014 r., uczestniczyłam w Międzynarodowej Konferencji: **Post-War Restoration of Monuments. Theory and practice of the 20th century**, w Gatchina – St. Petersburg – St. Michael's Castle, Russia, jako prelegent referatu, pt. "Post-War Restoration of Churches and Sacral Buildings in Poland"; publikacja (Zał. C.35). Dwa razy byłam na Międzynarodowej Konferencji we Włoszech w Neapolu-Capri: 16-18 czerwca 2016 r. na XIV Forum "Le Vie dei Mercanti": **World Heritage and Degradation. Smart Design, Planning, Technologies**, w Neaplis – Capri we Włoszech z referatem, pt.: "Warsaw and Cracow, World Heritage sites and history presentation issue" (Zał. D.6); publikacja (WoS) (Zał. C.5) i 6-8 czerwca 2019 r. na XVII International Forum Le Vie Dei Mercanti, **WORLD HERITAGE and LEGACY Culture / Creativity / Contamination**, z referatem, pt.: "How Foreign Legacy Became the Polish Heritage. Part I" (Zał. D.2); publikacja (Zał. C.24; Zał. C.34). W roku 2017, 11-13 marca brałam czynny udział w **International Conference "Heritage for Planet Earth – Smart Travel, Smart Architecture, Heritage and its Enjoyment for Dialogue"**, Florencja, Włochy, z referatem: "When relics speak – visiting architectural exhibitions in Poland"; publikacja (Zał. C.28). W roku 2018 wygłosiłam również referat na konferencji mającej miejsce 18-22 czerwca w Pradze, w Czechach: **3rd World Multidisciplinary Civil Engineering, Architecture, Urban Planning Scientific Symposium WMCAUS - Praha**, pt.: "The Revitalization of Small Towns and The Adaptive Reuse of its Cultural Heritage" (Zał. D.3); publikacja (Zał. C.4). 25-27 sierpnia 2022 roku byłam na Międzynarodowej Konferencji Naukowej: **križovatka kultúry a dedičstva w Rožňava, Słowacja**, gdzie z mgr Justyną Kamińską, dr Kamilem Rabieią, prezentowaliśmy wyniki badań przeprowadzonych w ramach MiniGRANTU POB Heritage, pt.: „The 13th-century Dominican church and monastery in Sandomierz – results of interdisciplinary reserch” / „XIII-wieczny kościół i klasztor dominikanów w Sandomierzu – wyniki badań interdyscyplinarnych”.

Uczestniczyłam w Konferencji Naukowej „Sztuka w Świętokrzyskiem. Średniowiecze i czasy nowożytne”, organizowanej przez Bibliotekę Uniwersytetu im. Jana Kochanowskiego w Kielcach oraz Stowarzyszenie Historyków Sztuki oddział w Kielcach, Kielce 2015, przedstawiając referat, pt.: „Zakon Joannitów w Polsce – początki architektury średniowiecznej na Ziemi Świętokrzyskiej”; publikacja (Zał. C.29). Badany przez mnie średniowieczny obiekt sakralny w Zagości pod względem historii i przeobrażeń architektonicznych prezentowałam również na zorganizowanej w Zagości Sesji Naukowej, z okazji 850-lecia fundacji kościoła pw. Jana Chrzciciela, 23 czerwca 2016 r., pt.: „Średniowieczna architektura kościoła zakonnego Joannitów w Zagości”; publikacja (Zał. C.32).

Przyczynkiem zgłębienia przez mnie historii kieleckiej katedry i badania przeobrażeń architektonicznych tego obiektu sakralnego o średniowiecznych korzeniach była konferencja naukowa: „Architektura Kielc – wybrane zagadnienia”, zorganizowana 9 kwietnia 2017 r. na PŚk, WBiA, KAIUr, na której przedstawiłam referat, pt.: „Architektura kieleckiej Bazyliki

Katedralnej p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny”. Pierwszy artykuł na temat architektury katedry w Kielcach opublikowałam w 2020 r. (Załącznik C.19). Wyniki postępujących prowadzonych przez mnie badań historycznych i architektonicznych prezentowałam 15 maja 2021 r. na **Seminarium Komisji Historii i Konserwacji Architektury Sakralnej Polskiego Komitetu Narodowego Międzynarodowej Rady Ochrony Zabytków ICOMOS**, referat, pt.: „Średniowieczne korzenie architektury Bazyliki katedralnej pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Kielcach” i 15 października 2021 r. na konferencji w **Muzeum Historii Kielc „Ludzie katedry”**, zorganizowanej z okazji 850-lecia fundacji kolegiaty – katedry pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kielcach, referat, pt.: „Biskupi i architekci mający wpływ na formę architektoniczną kieleckiej katedry”.

Uczestniczyłam również w konferencjach poświęconych konserwacji i ochronie zabytków, obszarem będącym również w kręgu moich zainteresowań i działań naukowo-badawczych. W tym zakresie kontynuuję zainteresowania i podejmuję rozważania na bardzo aktualny temat w dziedzinie konserwacji, to jest adaptacji obiektów zabytkowych do współczesnych funkcji użytkowych. Po dwóch konferencjach naukowych organizowanych przez Polski Komitet Narodowy ICOMOS, Muzeum Pałacu w Wilanowie i Politechnikę Lubelską (pkt 4.3) napisałam artykuły dotyczące wartości w procesie adaptacji obiektów zabytkowych na obiekty użyteczności publicznej, szczególnie obiektów sakralnych. Pierwszy tekst dotyczący: Wartości funkcji w obiektach zabytkowych (Wilanów-Warszawa 14-15 kwietnia 2014 r.), odnosi się do współczesnej funkcji w procesie adaptacji obiektów sakralnych na przykładzie klasztorów i synagog, pt.: „Współczesna UTILITAS w obiektach zabytkowych na przykładach klasztorów i synagog” (Załącznik C.34). Druga publikacja, po konferencji: Ochrona wartości w procesie adaptacji (Wilanów-Warszawa 16-17 kwietnia 2015 r.), jest na temat wartości *sacrum* w adaptowanych zdesakralizowanych obiektach zabytkowych na przykładzie kościołów i założeń klasztornych, pt.: „Wartość SACRUM w wybranych adaptacjach zdesakralizowanych kościołów i założeń klasztornych” (Załącznik C.33). Na temat adaptacji zdesakralizowanych obiektów sakralnych głosiłam również referat: „A few examples of the adaptation of sacred architecture to new functions in Poland” / „Kilka przykładów adaptacji budownictwa sakralnego do nowych funkcji w Polsce”, 24 maja 2022 r., podczas: Międzynarodowego Seminarium on-line, zorganizowanego przez KKZAIU, WBiA, PŚk.

Kolejnym obszarem, który stanowi przedmiot moich zainteresowań badawczych, jest rewitalizacja, ze względu na związek tego procesu i tych działań przestrzennych z ochroną zabytków architektury i urbanistyki. Podczas rewitalizacji całych założeń przestrzennych, często podejmuje się wyznaczenie ponownego wykorzystania i użytkowanie obiektów, które straciły dawną funkcję i są w stanie ruiny. Tak też było z budynkiem dawnego gołębnika z wieżą, składającego się na zabudowania dawnego folwarku założenia pałacowego w Brzegu Dolnym, przy projekcie, którego brałam udział w czasie od października 2010 do maja 2011 roku: Projekt budowlany i wykonawczy: Rewitalizacja i adaptacja zabudowań dawnego folwarku (gołębnik) z przeznaczeniem na działalność dolno-brzeskiego ośrodka kultury w Brzegu Dolnym, PPU-H „MAROL” w Wilczynie) (pkt 4.13). Na podstawie doświadczeń przy tym projekcie wygłosiłam referat, pt.: „Rehabilitacja zabytków architektonicznych, na przykładzie adaptowanych obiektów folwarcznych do celów kulturalnych i socjalnych w Brzegu Dolnym” na III Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo-Szkoleniowej Medycyny Personalizowanej Genom-Człowiek-Świat-Zagrożenie, w Politechnice Lubelskiej, 23-25 listopada 2016 r. (pkt 4.3) (Załącznik D.5) wraz z publikacją (Załącznik C.10)

Efektom pracy badawczej na polu rewitalizacji małych miast i miasteczek, i wykorzystania w tych działaniach przestrzennych dziedzictwa kulturowego był wygłoszony

przez mnie referat na konferencji mającej miejsce 18-22 czerwca 2018 roku w Pradze, w Czechach: **3rd World Multidisciplinary Civil Engineering, Architecture, Urban Planning Scientific Symposium WMCAUS - Praha**, pt.: "The Revitalization of Small Towns and The Adaptive Reuse of its Cultural Heritage" oraz publikacja (Załącznik C.4).

Wcześniej, 21 listopada 2014 r., na Konferencji Naukowej: **Współczesne miasto - zintegrowane środowisko życia człowieka i przyrody**, KAiU, WBiA PŚk, prezentowałam referat dotyczący znaczenia rewitalizacji historycznej zieleni miejskiej we współczesnym mieście, pt. „Rewitalizacja historycznej zieleni miejskiej i jej integracja z współcześnie kształtowaną przestrzenią miejską” (Załącznik C.31) Wypowiadałam się również na temat rewitalizacji rynków na przykładzie miast i miasteczek województwa świętokrzyskiego podczas **II Konferencji Historycznej poświęconej Piasecznu: Piaseczno Miasto Historyczne, Architektura i sztuka XVIII w. w Piasecznie, Piaseczno w początkach XXI w. kształtowanie krajobrazu centrum miasta – rewitalizacja Piaseczno**, 5-6 listopada 2021 r., pt.: „Rewitalizacja rynków miast i miasteczek regionu świętokrzyskiego” / „Revitalization of the markets of cities and towns in the Świętokrzyskie region”. Głosiłam również referat na Konferencji naukowej „**Odbudowa, restytucja czy trwała ruina? Nowe życie obiektów rezydencjonalnych**”, w Zamku Królewskim w Warszawie - Muzeum. Rezydencja Królów i Rzeczypospolitej, 27-29 października 2022 r., pt. „Ruiny Pałacu Biskupiego w Bodzentynie jako przykład możliwości działań konserwatorskich”.

Na zaproszenie Miejskiej i Gminnej Biblioteki Publicznej w Pińczowie, organizującej cyklicznie **Pińczowskie Spotkania Historyczne Pińczów** wygłosiłam 25 października 2017 r. referat, pt. „Marmurowa fontanna - odwieczny drobiazg w środku miasta”, zaś 28 października 2020 r. – „Późnobarokowy kościół pw. św. Ducha i Matki Boskiej Bolesnej”, efektem obu wystąpień są publikacje (Załącznik C.25; Załącznik C.21).

Pełny wykaz konferencji i seminariów z uwzględnieniem formy uczestnictwa, tematu referatu oraz pokonferencyjnym efektem w pkt 4.3.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk technicznych byłam współorganizatorem i członkiem komitetu organizacyjnego pięciu konferencji międzynarodowych i krajowych, organizowanych przez PŚk. i WBiA (pkt 4.4). Byłam zaangażowana w organizację dwóch konferencji międzynarodowych: **Sekretarzem naukowym International Scientific Seminar, Architectural Conservation in Poland and Abroad**, które odbyło się 17-18 września 2014 r. na WBiA, PŚk w Kielcach oraz **Członkiem Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowej Konferencji "Vietnamese experience in preservation and conservation of architectural heritage"**, której organizatorami byli PŚk – Kielce Technology University i Hanoi Architectural University w Hanoi, Vietnam.

Byłam członkiem Komitetu organizacyjnego trzech konferencji krajowych, w tym ważnej konferencji naukowej z okazji 100-lecia prawnej formy opieki nad zabytkami, pt. „**Ochrona Zabytków w Polsce i regionie Świętokrzyskim – 100 lat doświadczeń**”, która odbyła się 29 października 2018 r. na PŚk w Kielcach, pod honorowym patronatem Rektora PŚk. i Dziekana WBiA. W konferencji wzięło udział jedenastu prelegentów reprezentujących różne ośrodki naukowe. Po konferencji zebrane zostało siedemnaście tekstów, które zostały opublikowane w dwóch wieloautorskich monografiach, z których jedna jest pod moją redakcją: „Ochrona Zabytków w Kielcach 100 lat tradycji konserwatorskiej w niepodległej Polsce” / „Monument Protection in Kielce. 100 Years of Conservation Tradition in Independent Poland”, Monografia, seria: Architektura i Urbanistyka 14, Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej, Kielce 2020 (Załącznik C.3), druga pod redakcją dr inż. arch. Marka Barańskiego, prof. PŚk : „100 lat polskich doświadczeń w ochronie zabytków ziemi

świętokrzyskiej”, pod red. Marka Barańskiego, Monografia, seria: Architektura i Urbanistyka 15, Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej, Kielce 2020.

Pełny wykaz udziału w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych, z podaniem pełnionej funkcji, w pkt 4.4.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk technicznych w 2015 roku zostałam Członkiem Zwyczajnym Polskiego Komitetu Narodowego ICOMOS (Zał. A.13.1). Już od roku 2006 byłam członkiem Komisji Historii i Konserwacji Architektury Sakralnej, PKN ICOMOS, zaś od roku 2021 jestem Członkiem Komisji Teorii Konserwatorskiej, PKN ICOMOS.

Jako członek PKN ICOMOS biorę udział w corocznych konferencjach połączonych z zebraniem członków PKN ICOMOS oraz innych konferencjach organizowanych przez ICOMOS w różnej roli: prelegenta albo uczestnika. Ponadto jako pracownik badawczo-dydaktyczny zajmujący się w swoich badaniach i działaniach ochroną dziedzictwa kulturowego brałam udział w dwóch Letnich Szkołach zorganizowanych przez Polski Komitet Narodowy ICOMOS. Miałam przywilej i przyjemność uczestniczenia w wykładach i w wycieczkach, gdzie prezentowane były najbardziej aktualne problemy w dziedzinie ochrony zabytków prezentowane w roku 2015 w Szczecinie (Zał. A.13.2.) i w roku 2016 w Gdyni.

Od roku 2016 jestem Członkiem Stowarzyszenia Historyków Sztuki, oddział Kielce. W ramach tego członkostwa uczestniczę w zebraniach oraz organizowanych przez Stowarzyszenie Historyków Sztuki i Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach spotkaniach naukowych, z cyklu „Świętokrzyska Akademia Dziedzictwa”.

Dzięki uczestnictwu w międzynarodowych konferencjach nawiązałam kontakty z zagranicznymi naukowcami, m.in. z Włoch i z Portugalii. Znajomość ta zaowocowała zaproszeniem mnie przez prof. Jorge Cruz Pinto na Universidade de Lisboa, Faculdade de Arquitectura. W Portugalii odbyłam wymianę w ramach programu Erasmus+: Mobility Agreement Staff Mobility for Teaching w Universidade de Lisboa, Faculdade de Arquitectura, Portugalia, w czasie 24-28 maja 2021 r. w roku akademickim 2020/2021 (Zał. A.14), z wykładami na temat: History of Polish architecture; Medieval monastic architecture in Poland; Restoration issues in preservation of historic town Kraków and the Royal Castle of Wawel; Adaptation of historic buildings for a new function in Poland. Efektem wymiany i możliwości zobaczenia Lizbony jest przeprowadzenie przez mnie badań i napisanie artykułu na temat portugalskiego podejścia konserwatorskiego do zniszczonych kataklizmami historycznych budowli na przykładzie obiektów sakralnych w Lizbonie (Zał. C.6).

W czasie pracy prof. Vadyma Aбыzova na WBiA PŚk (do 2021 roku) współpracowałam z profesorem i z ukraińską uczelnią Київський національний університет технологій та дизайну [Kijowski Uniwersytet Narodowy Technologii i Projektowania]. Nemyrovycha-Danchenka St, 2, Kyiv, Ukraina, 01011.

Recenzowałam artykuły do punktowanych czasopism: “Ochrona Zabytków” oraz “Structure and Environment”.

Załączniki w folderach: Zał. A_Dyplomy_Opinie_Zaświadczenia; Zał. C.1-36_Publikacje naukowe po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych_lata 2009-2023; Zał. D_Certyfikaty_Oświadczenia.

Szczegółowe zestawienie prac naukowych i badawczych, przedstawiłem w Załączniku Nr 6 – WYKAZ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ do wniosku przeprowadzenie postępowania

habilitacyjnego w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka, oraz **Załączniku Nr 6.2 – WYKAZ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ PUBLIKACJE** – publikacje w czasopiśmie i naukowych i rozdziały w monografiach, streszczenia.

3.3. Działalność dydaktyczna prowadzona po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, w latach 2009-obecnie.

Od października 2011 do września 2015 roku w WSPiA na kierunku gospodarka przestrzenna prowadziłam następujące przedmioty:

- Teoria i zasady projektowania w przestrzeni (wykład, ćwiczenia),
- Projektowanie urbanistyczne (wykład, ćwiczenia),
- Rysunek planistyczny (ćwiczenia),
- Techniki komputerowe w projektowaniu (laboratorium),
- Praktyki inwentaryzacyjne.

Na kierunku architektura i urbanistyka prowadziłam zajęcia:

- Sztuki plastyczne i techniki warsztatowe. Techniki komputerowe w projektowaniu (laboratorium).

Od października 2013 roku, na WBIA PŚk, na kierunku architektura na I stopniu studiów prowadziłam wykłady oraz ćwiczenia z:

- Historia architektury powszechnej 1, 2 i 3 (wykłady i ćwiczenia),
- Historia architektury polskiej 1 i 2 (wykłady i ćwiczenia),
- Architektura współczesna (wykład),
- Historia budowy miast 2 (ćwiczenia),
- Konstrukcje drewniane (projekt).

Obecnie z:

- Historia architektury i urbanistyki (wykład),
- Historia architektury polskiej (wykład),
- Projektowanie architektoniczno-urbanistycznego w kontekście krajobrazu kulturowego (projekt),
- Projektowanie architektoniczno-urbanistycznego w kontekście historycznym (projekt).

Jako opiekun praktyk inwentaryzacyjnych prowadzę również Praktyki inwentaryzacyjne architektoniczne po 2 semestrze studiów I stopnia.

Do obecnie prowadzonych zajęć opracowałam sylabusy i programy, i jestem koordynatorem tych przedmiotów.

Od roku 2015 prowadzę również Seminarium dyplomowe i Dyplom inżynierski.

Na II stopniu studiów na kierunku architektura prowadziłam zajęcia z:

- Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne budynków użyteczności publicznej (projekt),
- Projektowanie architektoniczno-urbanistyczne 5 (projekt),
- Konserwacja i ochrona zabytków (projekt),
- Historia i teoria konserwacji zabytków (ćwiczenia).

Obecnie zajęcia z:

- Teoria konserwacji i ochrony zabytków (wykład),
- Projektowanie konserwatorskie (projekt)
- Projektowanie technologiczno-konserwatorskie (projekt).

Od roku 2020 mam zaszczyt prowadzić Dyplom magisterski.

Od roku 2015 byłam łącznie promotorem 22 prac dyplomowych inżynierskich, w tym jednej wyróżnionej, zaś od 2020 r. – 8 prac dyplomowych magisterskich³ studentów kierunku architektura, WBiA, PŚk.

W latach 2016-2023 byłam recenzentem 53 prac dyplomowych: 46 – inżynierskich i 7 – magisterskich. Praca dydaktyczna w tym zakresie jest dla mnie również źródłem ogromnej satysfakcji.

Ponadto na kierunku budownictwo WBiA PŚk prowadziłam projekt i do dziś wykład z Projektowania architektonicznego.

Od roku 2023 prowadzę na studiach doktoranckich kierunku budownictwa WBiA wykład z Historii architektury.

W latach 2014-2019 prowadziłam zajęcia na kierunku Wzornictwo Przemysłowe, na Wydziale Mechatroniki i Budowy Maszyn, PŚk z przedmiotów: Historia sztuki, architektury i wzornictwa 1 i 2, Historia architektury polskiej, Historia malarstwa i rzeźby.

3.4. Działalność organizacyjna prowadzona po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, w latach 2013-obecnie

Od początku pracy na kierunku architektura, WBiA, PŚk, oprócz prowadzonej działalności naukowo-badawczej, prowadzonych zajęć dydaktycznych, aktywnie działam w pracach organizacyjnych na rzecz WBiA i PŚk oraz z podmiotami zewnętrznymi na rzecz PŚk.

Od marca 2014 r. jestem w składzie **Wydziałowej Komisji Programowej** dla kierunku architektura, w czasie trwania kadencji władz: 2012-2016; 2016-2020; 2020-2024 (Zał. A.15.1; Zał. A.15.2; Zał. A.15.3). W czerwcu 2023 r. powołano mnie na **Przewodniczącą Wydziałowej Komisji Programowej** dla kierunku architektura WBiA.

Dwukrotnie w czasie 2014/2015 r. (Zał. A.16.1) i 2021/2022 r. (Zał. A.16.2) byłam w ścisłym **zespole opracowującym Raport Samooceny dla Polskiej Komisji Akredytacyjnej (PKA)** w zakresie kierunku architektura WBiA, PŚk.

W roku 2016 byłam powołana do **składu Wydziałowego Zespołu ds. oceny parametrycznej jednostki naukowej** (Zał. A.17.1; Zał. A.17.2), opracowującego raport. W związku z tym wzięłam udział w konferencji „Nowa ocena parametryczna jednostek naukowych”, 14 marca 2016 r. (Zał. D.7).

Z końcem roku 2019 powierzony mi był obowiązek opracowania wraz z zespołem **nowych standardów kształcenia na kierunku architektura** na WBiA, PŚk, obowiązujący od roku akademickiego 2020/2021, według nowego Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta (Zał. A.18).

Biorę czynny udział w **komisjach egzaminacyjnych prac dyplomowych inżynierskich i prac dyplomowych magisterskich** na studiach stacjonarnych I i II stopnia kierunku

---

³ (2015/2016 – 3 inż.); (2016/2017 - 7 inż.); (2017/2018 - 2 inż.); (2018/2019 - 2 inż.); (2019/2020 - 1 inż.); (2020/2021 - 3 inż.; 3 mgr.); (2021/2022 - 2 inż.; 3 mgr.); (2022/2023 – 2 inż.; 1 mgr.)

architektura WBiA, PŚk. Od roku 2016 byłam członkiem ponad 110 komisji egzaminów dyplomowych.

Od roku 2015 pełnię funkcję **opiekuna praktyk studenckich** na kierunku architektura WBiA w zakresie praktyki inwentaryzacyjnej, po I roku studiów I stopnia (Zał. A.19.1; Zał. A.19.2; Zał. A.19.3). Od tamtego czasu zorganizowałam studentom praktyki przy kieleckich zabytkach oraz na terenie województwa świętokrzyskiego. Studenci inwentaryzowali m.in. katedrę pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, Ogrójec i dzwonnice na Wzgórzu Katedralnym, kościół pw. św. Józefa Robotnika w Kielcach, kościół pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Kielcach, kościół pw. Św. Jana Chrzciciela w Zagości, Dworek Laszczyków.

W roku 2017 zorganizowałam praktykę w Sandomierzu w kościele św. Jakuba oraz klasztorze OO. Dominikanów (Zał. A.20), po której 15 lipca 2017 r. odbyła się wystawa poplenerowa w Ośrodku Architektury i Humanistyki w Sandomierzu. Prace wykonane w trakcie praktyki tego samego roku zostały również wystawione podczas corocznego Jarmarku Jakubowego na Wzgórzu św. Jakuba w Sandomierzu i w krągankach klasztoru OO. Dominikanów.

W ramach porozumienia pomiędzy Politechniką Świętokrzyską a Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków w Kielcach zawartego w dniu 28 czerwca 2018 r., do którego się przyczyniłam, studenci w trakcie ww. praktyk inwentaryzacyjnych architektonicznych wykonują opracowania inwentaryzacyjne wskazanych przez konserwatora zabytkowych obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz będących w ewidencji zabytków. Pod moim kierunkiem i współpracowników z KKZAIU opracowana została inwentaryzacja m.in. secesyjnej Willi Szpakowskiego przy ul. Słowackiego i secesyjnego budynku Banku przy ul. Sienkiewicza 47 oraz wielu innych kieleckich kamienic.

Realizowałam z zespołem pracowników WBiA i ze studentami zlecone WBiA prace inwentaryzacyjne, m.in. **Teatru Lalki i Aktora „Kubuś” w Kielcach** (mgr inż. arch. J.Juruś; dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek, studenci) (Zał. A.21.1; Zał. A.21.2); **Centrum Laserowych Technologii Metali PŚk w 2017 r.** (studenci) (Zał. A.22); **Kieleckiego Centrum Kultury w Kielcach (KCK) w 2021 r. w ramach umowy o współpracy PŚk z Teatrem im. Stefana Żeromskiego w Kielcach** (Zał. A.23.1; Zał. A.23.2) (członkowie zespołu badawczego i autorzy opracowania: dr inż. Kamil Bacharz, dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek, dr inż. Piotr Dobosz, dr inż. Paweł Tworzewski, studenci). W przypadku KCK Zespół badawczy za pomocą nowoczesnego sprzętu opracowywał plany technologii sceny KCK. Użyto w tym celu skanowania laserowego 3D, dzięki czemu wykonano model wnętrza i precyzyjną dokumentację inwentaryzacyjną rzutów i przekrojów obiektu.

Od roku 2022 organizuję również praktykę urbanistyczną studentom kierunku architektura po II roku studiów na I stopniu. W ramach porozumienia z Urzędem Miasta Kielc, działem Architektury i planowania przestrzennego studenci inwentaryzują wskazane tereny miasta Kielc; do tej pory dzielnica Pakosz (2022), dzielnica Białogon (2023).

Byłam w **składzie członków komisji konkursowej** konkursu studenckiego na projekt: „Współczesny dom wiejski – dialog z tradycją Poniądzia” oraz „Centrum Edukacji Ekologicznej i przyrodniczej w Umianowicach gm. Kije”, 19 czerwca 2015 r. (Zał. A.24) oraz w składzie komisji konkursu na: „Koncepcję zagospodarowania Placu 3-go Maja przy ul. J. Słowackiego i ul. Kosęły w Sandomierzu”, 19 listopada 2015 r.

Zajmowałam się organizacją i realizacją dwóch konkursów dla studentów kierunku architektura, realizowanych w ramach przedmiotu Konserwacja i ochrona zabytków, na I roku studiów, II stopnia. Pierwszy konkurs został zorganizowany w marcu 2017 r. przez PŚk z Urzędem Miasta Bodzentyn konkursu studenckiego na opracowanie „**Koncepcji**

rewitalizacji strefy zabytkowej w Bodzentynie obejmującej zespół Pałacu Biskupów Krakowskich waz z przyrodniczym otoczeniem”, którego rozstrzygnięcie odbyło się w czerwcu 2017 r. (<https://e-bodzentyn.pl/strona-glowna/aktualnosci/580-rewitalizacja-zamku-w-bodzentynie-startuje-konkurs-na-najlepszy-projekt>). Zaś 9 marca 2020 roku ogłoszony został drugi konkurs zorganizowany przez Fundację Gramy z Tobą w Kielcach, działającej na rzecz osób niepełnosprawnych oraz KAiU, WBiA, w Kielcach na opracowanie „**Koncepcji architektonicznej adaptacji, przebudowy i rozbudowy istniejącego budynku i zagospodarowania działki na terenie Kielc, dzielnica Białogon/Pietraszka, przy ul. Bobrowej 15 na Regionalne Centrum Rehabilitacji dla Osób z Niepełnosprawnością**” (Zał. A.25), którego rozstrzygnięcie odbyło się w czerwcu 2020 r. Byłam w składzie Komisji Konkursowej i Jury obu ww. konkursów. Studenci opracowujący projekty w grupie projektowej pod moją opieką naukową otrzymali najwyższe nagrody.

Od roku 2015 kilkakrotnie sprawowałam kontrolę nad przebiegiem egzaminów z rysunku odręcznego dla kandydatów na kierunek architektura WBiA, PŚK. Byłam również powoływana na opiekuna roczników studiów stacjonarnych na I stopniu, a od roku 2022 jestem opiekunem studiów stacjonarnych II stopnia, na kierunku architektura (Zał. A.26.1; Zał. A.26.2).

Dwukrotnie byłam powołana na głównego organizatora do sprawowania nadzoru oraz wyznaczenia zespołu odpowiedzialnego za przygotowanie stoiska wystawienniczego na V Europejskim Salonie Nowych Technologii dla Muzeów, Konserwacji Zabytków i Dziedzictwa Narodowego EXPOSITO organizowanych w dniach 22-24 czerwca 2015 r. w Centrum Targowym w Kielcach (Zał. A.27.1) i VI Europejskim Salonie Nowych Technologii dla Muzeów, Konserwacji Zabytków i Dziedzictwa Narodowego EXPOSITO organizowanych w dniach 20-22 czerwca 2016 r. w Centrum Targowym w Kielcach (Zał. A.27.2).

Za moją pracę i zaangażowanie w działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną zostałam kilkakrotnie wyróżniona nagrodą JM Rektora PŚK II i III stopnia, pkt 4.14.

Załączniki w folderze: Zał. A_Dyplomy_Opinie_Zaświadczenia;
Zał. D_Certyfikaty_Oświadczenia

3.5. Działalność zawodowa prowadzona po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, w latach 2009-obecnie

Po uzyskaniu tytułu doktora kontynuowałam pracę jako architekt w pracowniach architektonicznych, gdzie miałam możliwość pracy również przy obiektach zabytkowych. W okresie od października 2009 do czerwca 2010 r. byłam zatrudniona w biurze projektowym EUROART we Wrocławiu, specjalność konserwacja, gdzie opracowywałam inwentaryzacje oraz dokumentację projektową, m.in.: Modernizacja budynku Sali Okrągłej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego w Gdańsku oraz projekty dostosowania zabytkowych obiektów Uniwersytetu Wrocławskiego do obowiązujących przepisów w zakresie ochrony przeciwpożarowej. W czasie od sierpnia 2010 do stycznia 2012 r. byłam architektem w biurze projektowym firmy PPU-H „MAROL” w Wilczynie, województwo dolnośląskie, gdzie wykonywałam projekt budowlany i wykonawczy 6-oddziałowego przedszkola w Smolcu oraz Rewitalizacji i adaptacji zabudowań dawnego folwarku (gołębnik) z przeznaczeniem na działalność dolno-brzeskiego ośrodka kultury w Brzegu Dolnym, o efektach tego projektu napisałam w 2016 r. artykuł naukowy do „Teki Komisji Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych, Oddział w Lublinie” (Zał. C.10). Obecnie współpracuję z biurem projektowym Wojciech Draczyński DE-WU-

PRO, Wołów, i wykonuję inwentaryzacje historycznych wrocławskich kamienic, które poddawane są konserwacji, remontom i modernizacji (Wykaz dorobku zawodowego, pkt. 4.13).

W ramach dotychczasowej pracy zawodowej uczestniczyłam bezpośrednio w pracach projektowych obiektów użyteczności publicznej, kulturowych i oświaty, budynków mieszkalnych wielorodzinnych i jednorodzinnych. Wykonywałam zarówno projekty budowlane, jak i wykonawcze w obiektach zabytkowych z uzgadnianymi z Miejscowym albo Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków we Wrocławiu oraz Kielcach. Od początku swojej działalności swoją pracą zarówno naukowo-badawczą, jak i dydaktyczną oraz zawodową przyczyniam się do ochrony i zachowania polskiego dziedzictwa kulturowego.

Kielc, 25 września 2023 r. ,

Miejscowość / data / Podpis wnioskodawcy: Imię i nazwisko